CONFIRMATIO DECRETORVM CONGREGATIONIS S. R. E. CARDINALIVM,

CONCILIJ TRIDENTINI INTERPRETUM,

Super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, & innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, auctoritate fel. rec. Vrbani Papæ VIII. desuper aliàs factorum.

ROMÆ M.DC. XCVIII.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

INNOCENTIVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infrascripti, videlicèt.

Aliàs super celebratione Missarum, ac prohibitione illas moderandi, seù reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia, necnon super earundem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum numero vltra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sac. Congregatione S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate per fœl. rec. Vrbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quam plura Decreta tenoris sequentis.

Cùm sæpè contingat in quibusdam Ecclesijs tàm magnum Missarum celebrandarum numerum, ex varijs Defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ Testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragijs priventur, Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesijs fortè pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque vllo emolumento, aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, vt non facilè inveniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeò exigui, vt Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac iustitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare. Sanctissimi D.N. Vrbani Divina Providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas con-

tra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deinde vbi pro pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua,& exigua, sive ab vna, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Pijs quibuscumque, tàm Sæcularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio sub obtestatione Divini Iudicij mandat, ac præcipit, vt absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ prescriptæ fuerint, ita vt alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimò graviter peccent,& ad restitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps observetur exactiùs, Sac. Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesijs, ac Locis Pijs, tàm Sæcularibus, quàm Regularibus cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seù Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Prætereà, ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, vt par est, adimplendis eò tepidiores, ac Segniores reddantur, quòd onera huiusmodi cum nulla, aut parva sint vtilitate coniuncta; statuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasterijs, Conventibus, ac Locis omnibus, tàm Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab ijs, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipsofacto incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes Ædem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seù illorum pretium quàm primùm investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa,&individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium, sub eadem pœna, vtsuprà, deponi, atque in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis cum eiusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sac. Congregatio quibusvis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum Locorum, tàm Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Sæculares quidem sine Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin Sæcularis, qui huius prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso; Regularis verò pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit,

ac perpetua inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vociſque activæ, ac paſsivæ, abſque alia declaratione incurrat.

Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſsis celebrandis ita demum ijdem accipere poſsint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt nova quoque onera ſuſcipere valeant; alioquin omnino abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſpontæ oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſijs cum inſcriptione illa: *Eleemoſyna pro Miſsis*, vel alia ſimili ſub iiſdem pœnis ipſo facto incurrendis, ne Fideles hac ratione fruſtrentur.

Epiſcopus verò, ſeu eius Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant, de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus, cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut Loco pio incumbentibus; nec antea aſſenſum huiuſmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè conſtiterit, illius Sacerdotes tàm novo oneri ſuſcipiendo, quam antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe; præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Eccleſijs, & Locis pijs relinquuntur, omnino reſpondeant oneribus adiunctis ſecundùm morem cuiuſque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, ſi in re tanti momenti deſides, aut negligentes fuerint, in noviſsimo die ſe huius prætermiſsi muneris rationem eſſe redditures.

Poſtremò Illuſtriſsimi Patres non ſine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem diſciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Miſſarũ ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm fuerant redditus, & eleemoſynæ cuiuſque Monaſterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilij Decretis, ac de re edditis, Sanctiſsimi Domini Noſtri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Provincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcumque alijs ſuperioribus Monaſteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia poſsidentium, vel non poſsidentium, cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, & inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli, ad quos pertinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & proventus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obventiones tàm communes Monaſteriorum, Conventuum, & Domorum eiuſdem Provinciæ, quàm etiam ſingularibus perſonis Religioſis aſsignatas, ſeu permiſſas in communem vſum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoſcant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliave cuiuslibet generis onera conſueverunt abſorbere.

Eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem ſuperior, cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel Provinciali coram tribus lucidibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui cõputatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obventionibus vniverſis, & oneribus, vtſupra detracti, ſedulò examinent, quot Religioſi homines connumeratis etiam laicis, alijſque neceſſarijs ſervientibus in vnoquoque Monaſterio, Conventu, & Domo regulari iuxtà regionis, & proprij inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, compe-

 tentes

tentèr valeant sustentari. Tùm eorumdem bonorum, redditum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, vt in illo diligentèr omnibus discussis, cuiusque Familiæ Monasterij, Conventus, ac Domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, vt superiùs sufficienter ali possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant; mandat Sacra Congregatio, vt infra annum post proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilij singuli mittant.

Numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi Regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, ijdem Superiores tàm Generales, & Provinciales omnes, quàm Locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquomod o augere, etiam prætextu augmenti redditum absque Sacræ ipsius Congregationis licentia; superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vtsupra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque activæ, ác passivæ, & ad omnia suæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subiacere voluit, & declaravit.

Deinceps verò Monasterium, Con ventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nu llibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita: in singulis huiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monaci, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis detractis omnibus, vt supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti felicis r ecordationis Gregorij XV. hac de re editi; Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi post hac recipienda, in qui bus duodecim Religiosi, vt supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ Iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem habeant, Superiores locales cuiusque Monasterij, Conventus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officij, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, v t in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsent es ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tàm Ecclesiasticis personis cuiuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, Congre-

gregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessario; & in individuo exprimendi Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm Sæcularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegijs quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens; quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat; cæterisque contrarijs quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, vt præsentes ordinationes in Valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita artent, & afficiant, ac si vnicuique personalitèr intimatæ fuissent.

Vtque earundem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij Publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Iunij 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seu interpretatione infrascriptis dubijs, prodierunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à præfato Vrbano Papa Octavo specialiter attributa responsiones, seu declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, etsi recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Se-

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis decreto, quo cavetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertio, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, legari, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & vnico Missæ Sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrentur pro eius Anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, qui prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, Inservientium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similium?

Octavò, an hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, idest, an Rector beneficij, qui potest per alium celebrare teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium, ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, maior solita, pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam quibus Missas celebrandas committunt; An verò satis sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt nova quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolutè, quo minùs accipiant novas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento consentiat, vt Sacerdos Missam celebret, cum primùm poterit?

De-

Decimotertio, an pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto compræhendantur illæ Capsulæ, que apponi solent in Ecclesijs, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de Morti*)?

Decimoquinto, an Administratores Ecclesiæ, magnæ devotionis, & concursus, posśint eleemosynas pro Mißis celebrandis accipere, si ijsdem Mißis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimosexto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& alijs ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoseptimo, super septimo eiusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè posśit sustentari.

Quæritur, an vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis decreti Sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione reddituum, cuiusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimooctavo, An Novitij, ad habitum regularem admisi, posśint admitti ad profesśionem in Monasterijs, in quibus habita, vt suprà, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimo nono, super vltimo, quo cavetur, vt nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis Iesu?

Vltimo, an idem decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi, &c. habeat locum in Italia, dumtaxat; ad quam est restrictum decretum proximè antecedens, an verò etiam extrà Italiam.

Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctisśimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicèt.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenuè, nihilominus pro reductione oneris, vt suprà impositi, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicaverit: Verumtamen. Si in ipsa Beneficij erectione expresśè cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari legem hanc

fun-

fundationis, quàm decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autèm ab Ordinario: Quòd si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, Legati, aut Salarij, si eleemosynas pro alijs etiam Misßis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, vbi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, vt Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum vllam, vtcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & Loca pia alios non habent redditus, quos in vsum earundem expensarum erogare licitè poßsint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantùm Missæ Sacrificio necessariò sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ex pecunijs, quæ supersunt, expensis, vt suprà deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab Offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum, non habere locum. Sed satis esse, vt Rector Beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, deberè absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum, respondit, non prohibere absolutè; Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus poßsint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamvis Onera suscepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro ijsdem Misßis iuxtà Benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimum quartum comprehendi.

Ad Decimum quintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt suprà in responsione ad Duodecimum.

Ad

Ad Decimum sextum, compræhendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionem esse iterùm faciendam, servata forma vltimi decreti hac de re editi.

Ad Decimum octavum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum, censuit compræhendere.

Ad Vltimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secretarius.

Cum autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione, quàm plures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum huiusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportunè providere, vt sublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Disponentium, seù Benefactorum voluntati fides illibata servetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo maior gloria, & Ecclesijs præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divina Providentia PP. XII. ei specialiter attributa infrascripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & posteà in generali huiusmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissimè, & amplissimè approbat, confirmat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterùm omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis etiam speciali, & individuali nota, seù expressione dignis penitùs observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, vt in re tanti momenti consultiùs, ac maiori, vt par est, circumspectione procedatur; Si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seù opinionibus blandiri volentes Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Vrbe obtinendi; Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri & monitos esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa, seù æqua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica vtente suis facultatibus, & privilegijs, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *Dummodò malitiosè non omiserint animo habendi compositionem, aliàs gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse, & solere; quapropter, vt locus omnis imposterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seù spes, ac eleemosynarum, sivè in toto, sivè in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum vsum, seù satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel me-

diatas

diatas contraventiones,seù circumventiones declarat prorsus irrationabiles, iniustas,& illicitas,illasque omninò reprobat,damnat,& interdicit.

Cumque huiusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes,& singuli Rectores, Superiores,& Ministri quarumcumque tùm sæcularium, tùm Regularium Ecclesiarum, seũ illarum Capitula, ne onera, seù Missas tùm perpetuas, tùm temporales,tùm etiam manuales,quarum satisfactioni impares fuerint; quoquomodo suscipiant,vtque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur ijdem conficere, semperque in loco magis patenti,& obvio retinereTabellam onerum perpetuorum,& temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum,quorum implemento,si moraliter,& intra præscriptum, seù breve tempus satisfacere non posse,seù illa dumtaxat, & non vlteriora adimplere posse crediderint, seù credere debuerint,alias Missas,sivè perpetuas,sivè temporales,sivè manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seù acceptare omninò desistant,seù abstineant,& vlteriùs tali casu in eadem Tabella similiter exprimant se se, propterea alijs Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur paritèr in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua,& temporalia; in altero autem Missas manuales,& tàm illorum,quàm istarum adimplementum,& eleemosynas distinctè, & diligentèr annotare,& annotandas,seù annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis,eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes,& singulas rationes huiusmodi in præfatis respective libris simili distinctione,& diligentia, tàm præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, describere,seù annotare,sivè describendas,vel annotandas respectivè curare.

Quibus semper saluis,debeant vlteriùs Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsa particulari sub duabus clavibus, quarum vna penes Superiorem localem,altera verò penes alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de ijsdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus Discretis, seù Consiliarijs, vel alio simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

Quòd si prædicti,ad quos cura Tabellæ Capsæ, & librorum præfatorum respectivè pertinet,seù pertinere debet,suam operam præmissis,vt præfertur, minimè navaverint,& Superiores,tùm Sæcularium, tùm Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint,seù non invigilaverint,quòd præfati,qui in curam Tabellarum,& librorum incumbunt suo muneri, vt præfertur,satisfaciant,in singulis respectivè casibus Sæculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares verò voce activa,& passiva, ac gradibus, & officijs, quæ obtinent ipso facto,& absque alia declaratione privati sint,& intelligantur,necnon ad huiusmodi gradus, & officia obtinenda similitèr inhabilitentur,& inhabilitati sint,& intelligantur.

Porrò,ne vllo vnquam tempore omnia, & singula decreta prædicta in oblivionem,seù desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seù Capitula Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cuiuscumque Monasterij,Conventus,ac DomusRe-

gularis

gularis curare, & efficere teneanter sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi omnes, & singulæ præmissæ tùm insertæ, seu confirmatæ, tùm in præsens factæ Ordinationes vna cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Meminerint igitur, & satagant Ordinarij, vt à personis, & in Ecclesijs quoquomodo etiam in vim decretorum Concilij Tridentini sibi subiectis, Missæ ea, qua par est, fide, & deligentia celebrentur, & cuncta, & singula decreta huiusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum iustitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tùm in Visitationibus, tùm in alijs actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties, quoties iudicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis decretis adversetur.

Caveant etiam respectivè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, sed etiam Provinciales, & Generales, ne Missarum celebratio, & omnium decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præidiucio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christi fidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin vltra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad huiusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurrant.

Curent propterea præfati superiores Regulares in omnes, & singulos Contravenientes debitis pęnis diligentèr, & promptè etiam per Inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterij, seu cuiuscumque Domus regularis subscriptam, & iuratam, quòd omnibus, & singulis tùm perpetuis, tùm manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam huiusmodi residuali implemento Missarum distinctè referendarum intra breve tempus moralitèr satisfieri, ea adiecta, & omninò ad implenda conditione, quòd antè præfatæ attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarij, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium decretorum sedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monasterijs, vel Domibus Regularibus Provinciæ, seu Congregationis de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectivè pœnarum in decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Ca-

Cæterum, quia etiam ad quam plures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hoſpitalia, Altaria, Capellas, Oratoria, & Eccleſias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, ſeu regimini, aut adminiſtrationi, vel directioni Laicorum cuiuslibet gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ etiam ſpeciali, & individuali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Eccleſiaſticorum, & Laicorum huiuſmodi mixtim commendata, annexa, ſeù quomodocumque commiſſa, vel attributa ſunt, onus, ſeu Cura celebrationis Miſſarum, ſive manualium, ſive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; hinc ſaluis ſemper ijs, quæ in præinſertis decretis continentur omnes, & quicumque huiuſmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hoſpitalium, Altarium, Cappellarum, Oratorium, & Eccleſiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, ſeu Adminiſtratores, vel Directores, & alij huiuſmodi Officiales, necnon ij, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmiſsis ſpectat, Tabellam, libros, & hæc decreta reſpectivè iuxtà modos ſuperius expreſſos, ſimiliter retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus, & eleemoſynis dictarum Miſſarum ſingulis annis rationem exigere, & reſpectivè ijs, ad quos pertinet, reddere ſub pœnis arbitrio, & in ſubſidium excomunicationis, teneantur.

Poſtremò omnibus, & quibuſcumque tàm Eccleſiaſticis perſonis cuiuſcumque Ordinis, Status, gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis exiſtant, quàm Laicis quocumque honore, ac poteſtate prædictis omnia, & ſingula præmiſſa decreta interpretandi, necnon Eccleſiaſticis prædictis pœnas in huiuſmodi decretis relaxandi, ſub quoquomodo circa præmiſſa diſpenſandi, omnis, & quæcumque facultas ſit penitus interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula in huiuſmodi decretis contenta, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Inſtituti etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tàm ſæcularium, quàm regularium locorum, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis etiam mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſsis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſsis habens, quibus quo ad ea, quæ præſentibus adverſantur illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sac. Congregatio Sanctitatis ſuæ

aucto-

auctoritate ſpecialiter,& expreſsè derogat; cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Ioſeph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius S. Congr. Secret.

Quo circa, cum dilectus filius noſter Ioſeph Tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ S. R. E. Præsbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata decreta nobis retulerit, Nos conſiderantes eadem omnia, & ſingula decreta, ea qua decet maturitate digeſta, & examinata, ac in vim Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Congregationi ſpecialiter, vt præfertur, attributæ peracta, perutilia fore cenſentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter obſervari, necnon Conſtitutionis noſtræ munimine roborare volentes. Motu proprio, non ad cuiuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam: ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſerta decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſquè inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis rubor, & efficaciam adijcimus, quinimò motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnia, & ſingula in ſupradictis decretis contenta, de novo ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuſcumque, etiam ſpeciali, & individua nota dignis omnino exactè, & perpetuo ſervari volumus, ſancimus, & mandamus.

Decernentes præſentes litteras, cum omnibus, & ſingulis inibi contentis ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſsimè, & inviolabiliter obſervari, ſicque, & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi secùs ſuper his à quoquam, quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per eiuſdem recordationis Vrbanum Papam VIII. & reſpectivè per Nos illi ſpecialiter attributa, decrevit non obſtare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præſentium non obſtare decernimus, & mandamus quibus omnibus quo ad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis, aliàs in ſuo robore permanſuris, etiam harum ſerie pleniſsimè, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Volumus autem, vt præſentes litteræ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris eſt publicentur, & affigantur, ſicque publicatæ, & affixæ, omnes & ſingulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Pa-

Pariterque, vt earundem præsentium transumptis impressis, manu alicuius Notarij Publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum Confirmationis, Approbationis, Statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo. Decimo Kal. Ianuarij. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

B. Card. Prodat. I. F. Card. Albanus.

Visa de Curia I. Ciampinus.

I. Catallus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri IESV Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo Indictione sexta, die verò tertia Ianuarij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTIJ Divina Providentia Papæ Duodecimi, Anno Septimo; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, & in alijs locis solitis, & consuetis Urbis, per me Ioannem Baptistam de Cappellis eiusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem. *Franciscus Antonius Simoncellus Magister Cursor.*